

پژوهشگر ارشد حقوق بین الملل در گفت‌وگو با «ایران» ادعاها درباره تنب ها و ابوموسی را بی پایه دانست

حق ایران بر جزایر سه گانه نیاز به اثبات ندارد

گفت و گو

گروه سیاست خارجی / در حالی که شورای همکاری خلیج فارس سال هاست از ادعای واهی امارات درمورد جزایر ایرانی تنب بزرگ، تنب کوچک و ابوموسی حمایت می کند، اکنون در وضعیت جدید اتحادیه اروپا نیز با آنها همراه شده است. دکتر علی مسعودیان، پژوهشگر ارشد حقوق بین الملل، در گفت‌وگو با «ایران» با بررسی نقض های حقوقی این ادعاها تأکید می کند که چنین حمایت‌هایی کاملاً سیاسی و فاقد پشتوانه حقوقی است. به گفته او، ایران نیازی به اثبات حاکمیت خود بر این جزایر ندارد و استمرار حضور عملی، نظامی و اداری ایران در این مناطق، بهترین تضمین حقوقی و عملی برای حفظ حاکمیت ملی است.

در بیانیه مشترک نشست وزرای خارجه شورای همکاری خلیج فارس واتحادیه اروپایی، مجدداً شاهد تکرار ادعای امارات متحده عربی راجع به جزایر ایرانی تنب بزرگ، تنب کوچک و ابوموسی بودیم. اعتماد به نفس این کشورها در انتشار چنین بیانیه‌هایی، افکار عمومی را نگران می کند. پرسش این است که آیا اساساً از منظر حقوق بین الملل، تشکیک حقوقی درخصوص حق حاکمیت ایران بر این جزایر وجود دارد؟

برای ورود به این بحث به نظر من، ابتدا باید این نکته مهم مدنظر باشد که اساساً این ما هستیم که می توانیم اعتباری را برای رسیدگی به این موضوع به این مجامع حقوقی یا غیرحقوقی و سازمان‌های بین المللی بدهیم. حال سؤال اینجاست که آیا ما باید این اعتبار را به آنها بدهیم که به عنوان یک ارباب نظر کنند؟ آن هم وقتی حتی سازمان ملل متحد براساس بند ۷ ماده ۲ منشور خود، حق ندارد در امور داخلی کشورها دخالت کند. بحث حاکمیت جمهوری اسلامی ایران و به طور کلی ایران روی جزایر سه گانه، موضوعی است که ذاتاً تحت صلاحیت داخلی کشور ایران است. بنابراین، این مسأله اساساً به هیچ طرف خارجی ارتباطی ندارد که ما منتظر باشیم

تأیید بیرونی را بگیریم. درخصوص این مسأله که شما فرمودید، باید گفت هیچ کشوری هرگز حاکمیت خود را به امر داری یا رسیدگی حقوقی بین المللی ارجاع نمی دهد. اساساً چرا ایران باید بخواهد ثابت کند که جزایر سه گانه متعلق به خودش است؟ چنین کاری، از نظر من، یک اشتباه استراتژیک بزرگ محسوب می شود. اگر ما وارد مرحله «اثبات» شویم، یعنی در واقع پذیرفته ایم که اصل مسأله محل تردید است، در حالی که این موضوع برای ما امری «ثبوتی» و واقعی است. ایران به طور مستمر اعمال حاکمیت سرزمینی خود را بر جزایر سه گانه انجام می دهد. نیروهای نظامی ما -از ارتش گرفته تا سپاه- در این جزایر حضور دارند و آن مناطق به طور کامل تحت کنترل و مدیریت جمهوری اسلامی ایران قرار دارند. بنابراین، اساساً جای طرح بحث اثبات در یک مرجع داری یا قضایی وجود ندارد. در حقوق بین الملل نیز، مشابه با حقوق داخلی، قاعده‌ای وجود دارد که به نوعی همان قاعده «بد» در فقه و حقوق داخلی ماست؛ یعنی اگر مالی در تصرف کسی باشد، اصل بر این است که مالک آن نیز همان شخص است، مگر خلافش ثابت شود. در سطح بین المللی هم، کشوری که عملاً در قلمرو خاص اعمال حاکمیت و مدیریت می کند، از نظر حقوقی صاحب

آن قلمرو محسوب می شود. از این منظر، بهترین و منطقی ترین اقدام ایران این است که حضور مستمر و مؤثر خود را در جزایر سه گانه حفظ کند. این حضور می تواند در قالب فعالیت های مختلف - نظامی، اداری، لجستیکی و حتی در مواردی سکونت- استمرار یابد. هرچند برخی از این جزایر به دلیل شرایط طبیعی، قابلیت سکونت دائمی ندارند، اما استمرار حضور نیروهای نظامی، گشت های دریایی و اداره منظم آن مناطق توسط نهادهای ایرانی، خود بزرگترین تأیید عملی بر حاکمیت ایران است. در بحث «ثبوت» اینکه ایران بر جزایر سه گانه حاکمیت دارد، اساساً نیازی به اثبات در مراجع حقوقی و داری بین المللی وجود ندارد؛ این یک مسأله مسلم و ثابت است که همواره باید در رویکرد ما مدنظر قرار گیرد.

با این توضیح ورود به فرایندهای حقوقی اشتباه است؟ اگر بخواهیم این مسأله را به دادگاه یا فرآیند داری ببریم، در واقع پذیرفته ایم که حاکمیت ما محل تردید است؛ چیزی که هیچ گاه نباید اتفاق بیفتد.

در بحث «ثبوت»

اینکه ایران بر جزایر سه گانه حاکمیت دارد، اساساً نیازی به اثبات در مراجع حقوقی و داری بین المللی وجود ندارد؛ این یک مسأله مسلم و ثابت است که همواره باید در رویکرد ما مدنظر قرار گیرد. اگر بخواهیم این مسأله را به دادگاه یا فرآیند داری ببریم، در واقع پذیرفته ایم که حاکمیت ما محل تردید است

حتی مذاکره در این خصوص نیز قابل قبول نیست و به هیچ وجه نباید موضوع را به مراجع حقوقی ارجاع دهیم. رویکرد ما نسبت به این ادعاها باید صرفاً در چهارچوب موضع گیری های سیاسی و رسمی باشد و از ورود به فرآیندهای حقوقی خودداری شود. هرچند حقوق بین الملل تضمین هایی برای برخی حقوق ایجاد می کند، اما اگر این مسأله به داری ارجاع شود و دادگاه یا مرجع حقوقی، حتی به دلایل نادرست یا فساد، رأیی به نفع امارات صادر کند، در آینده این رویه تبدیل به سابقه خواهد شد و دیگران نیز به آن استناد خواهند کرد. به علاوه، مسائل پیچیده‌ای همچون امکان فساد، فشارهای

سیاسی یا خطاهای حقوقی وجود دارد که می تواند نتیجه‌ای کاملاً برخلاف واقعیت و حقوق ایران ایجاد کند. به همین دلیل، ارجاع این مسأله به داری یا مراجع حقوقی، اقدامی ۱۰۰ درصد اشتباه و مخاطره آمیز است. بهترین راهکار، عدم اهمیت دادن به این اقدامات و حفظ حاکمیت مستمر ایران در جزایر است. حضور عملی ایران، مدیریت مستقیم و کنترل نظامی و اداری جزایر، مهم ترین تضمین حاکمیت ماست و حتی عدم توجه به ادعاهای طرف مقابل، در بسیاری مواقع مؤثرترین اقدام است.

کشورهای حاشیه جنوبی خلیج فارس دهه هاست که این موضع را

دنیا می کنند، اما تقریباً یک سال است که اتحادیه اروپا هم شروع به همراهی با این ادعا کرده است. آیا اتحادیه اروپا بر مبنای قاعده حقوقی خاصی در بیانیه های اخیرش از امارات حمایت می کند، یا استدلال صرفاً سیاسی است؟

صد درصد، این نگاه صرفاً سیاسی است و هیچ پشتوانه حقوقی ندارد. نمی توان تصور کرد که اتحادیه اروپا خود را مجاز بداند در امور داخلی یک کشور مستقل و حاکم، دخالت کند. ایران در این جزایر، اعمال حاکمیت می کند و از منظر حقوق بین الملل، این حاکمیت برابر با هر کشور دیگری است؛ چه با آمریکا، چین یا سایر

کشورها. این موضوع مبتنی بر اصل «عدم مداخله» است که می گوید هیچ کشور یا سازمانی حق ندارد در امور ذاتاً در صلاحیت داخلی دولت های مستقل دخالت کند. حتی سازمان ملل متحد به عنوان بزرگترین سازمان بین المللی هم چنین حق ندارد و تعهدات دولت ها به منشور سازمان ملل بر سایر تعهدات منطقه‌ای، از جمله اتحادیه اروپا، ارجحیت دارد. بنابراین، اتحادیه اروپا از لحاظ اساسنامه و حقوق خود، نمی تواند در این موضوع مداخله حقوقی کند؛ حمایت سیاسی آنها، صرفاً در سطح روابط بین کشوری و بیانیه های رسمی باقی می ماند و هیچ وجهت حقوقی ایجاد نمی کند. بنابراین، حتی اگر اتحادیه اروپا برای دومین بار از موضع امارات حمایت کند، این اقدام سیاسی به هیچ وجه برای امارات امکان ایجاد یک طرح دعوی قانونی علیه ایران را فراهم نمی کند. در حقوق بین الملل، امکان طرح دعوی تنها با رضایت هر دو طرف اختلاف وجود دارد و هیچ کشور ثالث یا اتحادیه ای نمی تواند به جای ایران یا امارات اقدام کند. حتی در دیوان بین المللی دادگستری که مهم ترین رکن قضایی سازمان ملل است، هیچ مبنای صلاحیتی برای ورود این موضوع بدون رضایت ایران وجود ندارد. تنها شرایطی که می تواند طرح دعوی کند، رضایت خود ایران است که طبیعتاً چنین رضایتی داده نخواهد شد. بنابراین، هدف اتحادیه اروپا در این زمینه کاملاً سیاسی و فاقد اثر حقوقی است و ایران هیچ بهایی به آن نخواهد داد. حتی در دیوان بین المللی حقوق دریاها که مربوط به اختلافات دریایی و داری های بین المللی است، هیچ امکانی برای اقدام علیه ایران وجود ندارد، زیرا اراده ایران در این زمینه دخیل نیست و بدون رضایت ما هیچ تظلم خواهی بین المللی علیه ایران نمی تواند شکل بگیرد. حتی اگر این کشورها با اتحادیه اروپا اقداماتی انجام دهند، این اقدامات از لحاظ حقوق بین الملل هیچ وجهت قانونی ندارد. دلیل آن هم روشن است: چنین اقداماتی ناقض اصول بنیادین هستند که جامعه جهانی را شکل داده اند، از جمله اصل حاکمیت سرزمینی و اصل «عدم مداخله در امور داخلی دولت ها». بنابراین، هیچ یک از این اقدامات نمی تواند مشروعیت حقوقی پیدا کند یا تأثیری بر حاکمیت ایران داشته باشد.

بشر

حقایق تاریخی درباره حق حاکمیت ایران بر جزایر سه گانه چیست؟

نگاهی به تاریخ به روشنی نشان می دهد که جزایر سه گانه، از ابتدا متعلق به ایران بوده اند. از اسناد تاریخی مربوط به دوره هخامنشی و ساسانی گرفته تا زمان هایی که اساساً نه کشوری به نام آمریکا وجود داشت و نه موجودیتی به نام «امارات»، همگی بر این واقعیت تأکید دارند. امارات متحده عربی در حدود سال ۱۹۷۱ میلادی تشکیل شد، در حالی که قرن ها پیش از آن، این جزایر در قلمرو ایران قرار داشتند. حتی اگر نگاهی به دوره های استعمار بیندازیم، در زمان عهدنامه معروف «ژرژسیاس» که پاپ جهان را میان اسپانیا و پرتغال تقسیم کرد و مبنای استعمار شد، پرتغالی ها مدتی جزایر سه گانه را اشغال کردند، اما شاه عباس صفوی در سال ۱۶۲۲ میلادی توانست با بیرون راندن پرتغالی ها، مجدداً حاکمیت ایران را بر این جزایر برقرار کند. یعنی در زمانی که نه تنها امارات وجود نداشت، بلکه ایالات متحده نیز حدود ۱۵۰ سال بعد تازه به وجود آمد. اگر بخواهیم این مسأله را از لحاظ تاریخی نزدیک تر بررسی کنیم، باید توجه داشت که خود امارات در سال ۱۹۷۱ تشکیل شد. پیش از آن، نیروهای انگلیسی در خلیج فارس حضور داشتند و تا پیش از ۳۰ نوامبر ۱۹۷۱ که امارات هنوز رسماً موجودیت نیافته بود، ایران توانسته بود کنترل و حاکمیت خود را به صورت رسمی و قانونی بر جزایر سه گانه اعمال کند. در اینجا پرسشی پیش می آید: آیا کشوری که پس از وقوع یک رویداد تاریخی تازه تأسیس شده، می تواند نسبت به رخ دادهایی که پیش از موجودیتش اتفاق افتاده اند، ادعای مالکیت یا اظهار نظر داشته باشد؟ چنین چیزی در منطق حقوق بین الملل قابل پذیرش نیست. ایران، قرن ها و حتی سده ها پیش از تشکیل امارات، بر جزایر سه گانه اعمال حاکمیت می کرده است. در اسناد تاریخی، در نقشه های بین المللی و حتی در متون سازمان ملل، همواره نام «خلیج فارس» به کار رفته و حاکمیت ایران بر این مناطق به رسمیت شناخته شده است. بنابراین، ادعاهایی که امارات مطرح می کند، از نظر تاریخی و حقوقی، بی پایه و فاقد وجهت است.

آگهی مزایده عمومی فروش سهام

شرکت سرمایه گذاری توسعه پیشرو رفاه پردیس

شماره ۱۴۰۴/۰۲

مجموعه بانک رفاه کارگران در نظر دارد نسبت به فروش ۱۰۰ درصد سهام شرکت سرمایه گذاری توسعه پیشرو رفاه پردیس به تعداد ۱,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰ سهم به ارزش ۱۹,۸۷۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال از طریق برگزاری مزایده عمومی به اشخاص حقیقی و حقوقی ذیصلاح اقدام نماید. متقاضیان خرید سهام مزبور می توانند از تاریخ انتشار این آگهی حداکثر تا پایان وقت اداری روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۷/۲۰ با در دست داشتن معرفی نامه کتبی مشتمل بر درج شماره شناسه ملی (اشخاص حقوقی) به همراه کد ملی (اشخاص حقیقی) در ساعات اداری به اداره سرمایه گذاری و امور مجامع شرکت ها بانک، به آدرس: تهران، بلوار کشاورز، رو به روی بیمارستان پارس، ساختمان بانک رفاه کارگران، اداره سرمایه گذاری و امور مجامع شرکت ها بانک مراجعه و اسناد مزایده را دریافت نمایند. (شماره تماس: ۰۲۱۴۱۳۷۳۳۱۰).

شرایط شرکت در مزایده:

۱- ارزش پایه معامله و شرایط پرداخت ثمن معامله به شرح جدول ذیل به اطلاع متقاضیان می رسد.

نام شرکت	مبالغ به ریال
سرمایه ثبت شده	۱,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰
تعداد سهام قابل واگذاری	۱,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰
قیمت پایه کل سهام قابل واگذاری	۱۹,۸۷۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰
مبلغ سپرده شرکت در مزایده	۱,۵۸۹,۶۰۰,۰۰۰,۰۰۰
شرایط واگذاری ^(۱)	نقد و اقساط به صورت ۸۰ درصد نقد و الباقی اقساط ۳ ماهه طی ۳ سال با نرخ ۲۳ درصد سالیانه

^(۱) قیمت اعلامی، قیمت پایه بوده و اولویت واگذاری به ترتیب:

- ۱- با خریدارانی است که متقاضی خرید نقدی بوده و قیمتی بالاتر از قیمت پایه را پیشنهاد نمایند.
- ۲- با خریدارانی است که حصه نقدی بیشتر و قیمتی بالاتر از قیمت پایه را پیشنهاد نمایند.

۲- سپرده شرکت در مزایده معادل ۱۰ درصد ارزش حصه نقدی ثمن معامله می باشد که می بایستی به صورت وجه نقد واریزی به حساب شماره ۵۰۰۰۱۴ به نام اداره حسابداری نزد شعبه پردیس بانک رفاه کارگران با ضمانت نامه بانکی معتبر، غیر از بانک رفاه کارگران با اعتبار سه ماهه به صورت عندالمطالبه قابل تمدید و بی قید و شرط ارائه گردد. حق فروشنده جهت بررسی، قبول یا رد و درخواست اصلاح متن ضمانت نامه در مهلت محدود، محفوظ و متقاضی مکلف به رعایت آن است.

۳- متقاضیان می بایست پیشنهادات خود را نسبت به کل سهام عرضه شده، حداکثر تا پایان وقت اداری روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۷/۲۳ به نشانی اعلام شده فوق تحویل و رسید دریافت نمایند. بدیهی است به پیشنهادهائی که بعد از موعد مقرر واصل گردد ترتیب اثر داده نخواهد شد.

۴- شرکت در مزایده به معنی اطلاع و آگاهی کامل متقاضی نسبت به شرایط شرکت بوده و خریدار با شرکت در مزایده کلیه اختیارات خصوصاً خیار غبن ولو فاحش را از سوی خود سلب و اسقاط می نماید.

۵- چنانچه برنده مزایده ظرف مهلت مقرر از تاریخ ابلاغ توسط مزایده گزار نسبت به امضای قرارداد تدوین شده توسط حوزه حقوقی بانک و پرداخت بخش نقدی ثمن معامله و ارائه اسناد تضمین اقدام ننماید، هیچ گونه ادعایی نسبت به سپرده شرکت در مزایده نخواهد داشت و مزایده گزار می تواند ضمانت نامه بانکی ارائه شده را به نفع خود ضبط نماید.

۶- پاکت های مزایده در ساعت ۱۰:۰۰ صبح روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۷/۳۰ در سالن جلسات بانک واقع در تهران، خیابان ولیعصر (عج)، ترسیده به میدان ونک، ساختمان بانک رفاه کارگران مفتوح خواهد گردید. حضور پیشنهاد دهندگان یا نماینده قانونی آنان در جلسه با ارائه مدارک شناسایی یا معرفی نامه معتبر، مجاز می باشد. در جلسه مزبور صرفاً خریداران حائز رتبه های اول و دوم معرفی گردیده و برنده نهایی متعاقباً اعلام خواهد شد.

۷- استرداد سپرده شرکت در مزایده برنده دوم (وجه نقد/ ضمانت نامه بانکی معتبر- وفق بند ۲) منوط به انعقاد قرارداد و تسویه کامل بخش نقدی ثمن معامله و دریافت اسناد تضمین از برنده اول مزایده می باشد. سپرده شرکت در مزایده سایر مزایده گران پس از برگزاری جلسه مزایده مسترد می گردد.

۸- فروشنده در رد یا قبول هر یک از/ کلیه پیشنهادات واصله مختار است.

آگهی مناقصه عمومی

شماره ۱۴۰۴/۱۳۱

الف: مناقصه گزار: بانک ملت
ب: موضوع مناقصه: خرید، گارانتی و خدمات پس از فروش تعداد ۷۶/۲۵۰ دستگاه پایانه فروشگاهی سیار
ج: تضمین لازم برای شرکت در مناقصه: ضمانت نامه بانکی بدون قید و شرط شرکت در مناقصه (غیر از بانک ملت) و یا ارائه چک بانکی/ بین بانکی غیر از چک عادی مشتریان به مبلغ ۱۹,۸۷۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال یا فیش واریز نقدی مبلغ فوق به حساب جاری جام به شماره ۱۳۱۱۸۹-۰۱۳۱۱۸۹-۰۱۳۱۱۸۹-۱۴۰۴۱۷۵۰۰ (قابل پرداخت در کلیه شعب بانک ملت)
د: مدارک مورد نیاز جهت دریافت اسناد مناقصه: ارائه معرفی نامه و فیش واریز مبلغ ۵,۰۰۰,۰۰۰ ریال به حساب جاری جام شماره ۱۳۱۱۸۹-۰۱۳۱۱۸۹-۰۱۳۱۱۸۹-۱۴۰۴۱۷۵۰۰ قابل پرداخت در کلیه شعب بانک ملت.
ه: محل دریافت اسناد مناقصه: تهران – خیابان طالقانی - مقابل ساختمان وزارت نفت- ساختمان شماره ۳۸۰ - طبقه ششم - واحد معاملات و قراردادهـا. شماره تماس: ۰۲۱-۶۴۸۲۱۳۳۸-۰۲۱-۶۴۸۲۱۰۵
جدول زمانی انجام مناقصه
آغاز توزیع اسناد مناقصه ساعت ۰۷:۳۰ صبح مورخ ۱۴۰۴/۰۷/۱۶
مهلت ارسال مدارک مناقصه تا پایان وقت اداری مورخ ۱۴۰۴/۰۷/۲۷
تاریخ بازگشایی پاکت ها رأس ساعت ۰۸:۰۰ مورخ ۱۴۰۴/۰۷/۲۸
اداره کل تدارکات - واحد معاملات و قراردادهـا

آگهی اسناد مناقصه

شماره ۴۰۴/۲۳

خرید رگولاتورهای مسیر گاز

شرکت مبین انرژی خلیج فارس واقع در منطقه پارس جنوبی (عسلویه) در نظر دارد خرید رگولاتورهای مسیر گاز خود را (تقاضای شماره ۰۴۳۰۰۷۹)، از طریق برگزاری مناقصه عمومی دو مرحله ای واگذار نماید. لذا شرکت هایی که دارای سوابق مرتبط و توان فنی و اجرایی لازم در این زمینه می باشند، در صورت تمایل می توانند، مشخصات و سوابق خود را به این شرکت ارسال نمایند.

شرکت های متقاضی که دارای سوابق مرتبط در این زمینه می باشند، می توانند از طریق سامانه جامع معاملات به آدرس Contract.mobinec.ir که لینک آن در سایت شرکت مبین انرژی خلیج فارس www.mobinec.ir قابل دسترسی است نسبت به دریافت اسناد ارزیابی کیفی مناقصه اقدام نمایند.

سایر اطلاعات و جزئیات مربوط در اسناد مناقصه آمده است.

تضمین شرکت در مناقصه مبلغ ۱۲,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰ (دوازده میلیارد) ریال می باشد.

بدیهی است ارائه اسناد مذکور هیچ گونه حقی را برای متقاضیان به وجود نخواهد آورد و اسناد و مدارک دریافتی غیرقابل استرداد می باشد.

مهلت و محل تحویل اسناد تکمیل شده حداکثر تا تاریخ ۱۴۰۴/۰۸/۰۳
استان بوشهر، سازمان منطقه ویژه اقتصادی انرژی پارس جنوبی (عسلویه)، شرکت مبین انرژی خلیج فارس، کمیسیون معاملات

- تلفن و ایمیل دبیرخانه کمیسیون معاملات: ۰۷۷۳۷۲۹,۵۱۴۴,۵۱۴۴ و tender@mobinec.ir
- تلفن واحد متقاضی: ۰۷۷۳۷۲۹,۵۲۵۱-۰۷۷۳۷۲۹,۵۲۵۰

روابط عمومی شرکت مبین انرژی خلیج فارس

mobinec.ir